

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 24 prill 2014
Nr. ref.:VTK566/14

VENDIM PËR HEQJEN E KËRKESËS NGA LISTA

në

Rastin Nr. KI143/13

Parashtrues

Nebih Sejdiu

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së një vendimi të paidentifikuar të një organi të paidentifikuar publik

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa u parashtrua nga z. Nebih Sejdiu nga Podujeva (në tekstin e mëtejme: parashtruesi).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi nuk konteston asnjë vendim të ndonjë organi publik, edhe pse pretendon që janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me ligj dhe me Kushtetutë.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është realizimi i pretenduar i së drejtës për të marrë pjesë në 20% nga të ardhurat e privatizimit të NSH "Ramiz Sadiku" (në tekstin e mëtejme: NSH "Ramiz Sadiku").

Baza juridike

4. Kërkesa është e bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në nenet 20, 22.7, 48 dhe 49 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 9 shtator 2013, parashtruesi ka parashtruar kërkesë në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 24 shtator 2013, me Vendimin Nr. GJR. KI143/13, Kryetari caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, me Vendimin Nr. KSH. KI143/13, Kryetari, caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 21 tetor 2013, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës, si dhe kërkoi nga ai të sqarojë dhe të kompletojë kërkesën, në pajtim me rregullin 36 (4) të Rregullores së punës, përkatësisht: *"t'i dorëzoni në Gjykatë të gjitha dokumentet lidhur me rastin tuaj, duke përfshirë vendimin të cilin ju e kontestoni"*. Më 6 nëntor, shkresa u kthye në Gjykatë, bashkë me njoftimin që parashtruesi nuk banon në adresën e dhënë në kërkesë.
8. Më 3 dhjetor 2013, parashtruesit i është dorëzuar shkresa e dytë, duke insistuar që ai ta plotësojë dhe ta qartësojë kërkesën e tij, siç ishte kërkuar më parë, me vërejtjen vijuese: *"Nëse ju nuk siguronit informatat dhe dokumentet e kërkuara, (...) Gjykata do të kuptojë se ju nuk jeni i interesuar në procedimin e mëtejme të kërkesës suaj"*.
9. Më 7 shkurt 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 9 shtator 2013, parashtruesi parashtroi kërkesë në Gjykatë, duke përdorur *“formularin për dorëzimin e kërkesës”*. Sa i përket përshkrimit të fakteve, ai vetëm shkroi: *“Pagesa e 20% nga shitja e KNI “Ramiz Sadiku”*. Sa i përket arsytimit të kërkesës dhe shkeljeve të pretenduara të Kushtetutës, ai theksoi: *“Shkelja e të drejtave njerëzore të parapara me Ligjin mbi privatizim dhe Kushtetutë”*. Në fund, në pasqyrën e zgjidhjes së kërkuar, parashtruesi shkroi: *“Pagesa e 20% nga shuma e privatizimit të KNI ‘Ramiz Sadiku’*.”
11. Parashtruesi bashkëngjiti një kopje të librezës së punës, me të dhënat vijuese: *“Numri i serisë SK.00 148458; Numri i regjistrimit 6456 dhe vendi e data e dhënies Podujevë 14.03.1977”*.
12. Më 21 tetor 2013 dhe më 3 dhjetor 2013, Gjykata kërkoi nga parashtruesi që ta kompletojë dhe ta qartësojë kërkesën. Në datën e dytë të përmendur, parashtruesit i ishte tërhequr vërejtja se nëse nuk i siguron informatat dhe dokumentet e kërkuara, *“Gjykata do të kuptojë se ju nuk jeni i interesuar në procedimin e mëtejshëm të kërkesës suaj”*.

Pretendimet e parashtruesit

13. Parashtruesi pretendon se ka pasur *“shkelje të të drejtave njerëzore të parapara me Ligjin mbi privatizim dhe Kushtetutë”*. Megjithatë, ai nuk tregon se cilat të drejta i janë shkelur ose cili autoritet publik pretendohet ta ketë kryer atë shkelje.
14. Parashtruesi kërkon nga Gjykata: *“Pagesën e 20% nga shuma e privatizimit të KNI ‘Ramiz Sadiku’ ”*.

Pranueshmëria e kërkesës

15. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i ka plotësuar të gjitha kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
16. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton që:
“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
17. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:
“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.
18. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 29 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës, i cili përcakton që:

"(...)

(2) Kërkesa, po ashtu, duhet të përmbajë edhe: (a) emrin dhe adresën e palës që parashtron kërkesën; (b) emrin dhe adresën e përfaqësuesit për dorëzimin e dokumenteve, nëse ka; (c) autorizimin për përfaqësuesin ligjor, nëse ka; (d) emrin dhe adresën e palës, ose të palëve kundërshtare, nëse janë të njohura, të cilave u dërgohen dokumentet; (e) mbrojtjen juridike të kërkuar; (f) përmbledhjen e shkurtër të fakteve; (g) arsyetimin procedural dhe substantiv të kërkesës; dhe (h) informacionet dhe dokumentacionin mbështetës.

(3) Kërkesës i bashkëngjiten kopjet e çfarëdo dokumenti relevant për të mbështetur atë. Nëse vetëm disa pjesë të dokumentit janë të rëndësishme, atëherë, sipas nevojës, duhet të bashkëngjiten vetëm pjesët e tilla”.

19. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh rregullin 32 (4), i cili parasheh:

“Gjykata mund të hedhë poshtë një kërkesë, kur përcakton se pretendimet në të janë të diskutueshme, ose që nuk përfaqësojnë një rast ose një kontest”.

20. Gjykata vëren që parashtruesi ka dështuar të sigurojë dhe parashtrojë ndonjë informatë dhe dokument, që dëshmojnë se cilat të drejta dhe liri i janë shkelur dhe nga cili autoritet publik pretendohet të jenë bërë ato shkelje; cili ishte procesi i shterimit të mjeteve juridike dhe cilat ishin pretendimet kryesore dhe në cilat baza ato dëshmohen.
21. Gjykata, më tej, vëren se e ashtuquajtura “kërkesë” paraqitet në formën e aprovuar nga Gjykata për ankesa kundër shkeljes së të drejtave të mbrojtura kushtetuese nga autoritetet publike. Megjithatë, kërkesa nuk tregon informatat përkatëse dhe provat relevante në mënyrë që Gjykata t’i shqyrtojë edhe kriteret e pranueshmërisë.
22. Prandaj, duke pasur parasysh natyrën juridike dhe fushëveprimin e Gjykatës Kushtetuese, “kërkesa” nuk bie në shqyrtimin paraprak të Gjykatës; megjithatë, Gjykata do ta marrë atë parasysh për hir të qëllimit shpjegues.
23. Kriteret e pranueshmërisë janë të parapara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore, siç është cekur më lart.
24. Mirëpo, parashtruesi nuk i saktësoi cilat të drejta dhe liri i janë shkelur dhe cilin akt të autoritetit publik ai e konteston. Në të vërtetë, ai nuk ofron as informata për të shpjeguar shkeljen e të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe as aktin e autoritetit publik, që është objekt i shqyrtimit.
25. Për më tepër, parashtruesi as nuk e ka dëshmuar rastin, ku ai e konsideron veten viktimë të shkeljes së Kushtetutës (shih, Scordino kundër Italisë (nr. 1) [DHM], § 179.), dhe as nuk i ka bashkëngjitur informatat dhe dokumentet e nevojshme përcjellëse.
26. Në të vërtetë, procedurat në Gjykatën Kushtetuese janë kundërshtuese për nga natyra. Prandaj, parashtruesi i kërkesës duhet t’i dëshmojë argumentet faktike (duke i ofruar Gjykatës dëshmitë e nevojshme faktike) dhe gjithashtu argumentet ligjore (për të shpjeguar pse dhe si, sipas tij, janë shkelur dispozitat

e Kushtetutës). Gjykata është përgjegjëse për vërtetimin e fakteve; përderisa parashtruesi duhet t'i ofrojë Gjykatës informatat dhe dokumentet e nevojshme përcjellëse.

27. Para së gjithash, nga ajo që u tha si më lart, nuk është detyrë e Gjykatës që të ndërtojë rastin në emër të parashtruesit të kërkesës. Përkundrazi, kjo varet nga parashtruesi i kërkesës, i cili duke ngritur çështjen në Gjykatë, së paku të përmbushë të gjitha kriteret për pranueshmërinë e kërkesës.
28. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës është i obliguar që t'i shterojë të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj, siç parashihen me nenin 113.7. Qëllimi i rregullit të shterimit është që t'i mundësojë autoritetit publik, duke përfshirë gjykatat e rregullta, që t'i parandalojnë apo t'i korrigjojnë shkeljet e pretenduara të Kushtetutës. Rregulli i shterimit në mënyrë funksionale është i ndërthurur me karakterin e subsidiaritetit të drejtësisë kushtetuese të kornizës procedurale. (shih, Selmouni kundër Francës [DHM], § 74; Kudla kundër Polonisë [DHM], § 152; Andrášik dhe të tjerët kundër Sllovakisë).
29. Parimi i subsidiaritetit kërkon që parashtruesi t'i shterojë të gjitha mundësitë procedurale në procedurë të rregullt, administrative ose gjyqësore, në mënyrë që të parandalohej shkelja e Kushtetutës apo, nëse ka, që të rregullohet një shkelje e tillë e të drejtave themelore.
30. Andaj, parashtruesi i kërkesës është përgjegjës kur rasti i tij shpallet i papranueshëm nga Gjykata Kushtetuese, nëse dështon të shfrytëzojë procedurat e rregullta, apo dështon të raportojë shkeljet e Kushtetutës në procedurë të rregullt. Ai dështim do të kuptohet si mosshfrytëzim i së drejtës për të kundërshtuar më tej shkeljen dhe për t'u ankuar. (shih, Aktvendimi i Gjykatës Kushtetuese në rastin K107/09, Demë Kurbogaj dhe Besnik Kurbogaj, Vlerësimi i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 61/07, i 24 nëntorit 2008, paragrafi 18).
31. Në rastin konkret, parashtruesi nuk ka treguar se i ka shteruar të gjitha mjetet e parapara me sistemin e rregullt juridik.
32. Prandaj, duke i marrë parasysh të gjitha sa u thanë më lart, Gjykata duhet të konkludojë se e ashtuquajtura kërkesë duhet të refuzohet paraprakisht si e papranueshme.
33. Gjykata rikujton se, pas njoftimit për regjistrimin e kërkesës së tij, parashtruesi ishte i obliguar që të komunikonte çdo ndryshim në adresën e tij.
34. Për më tepër, parashtruesit të kërkesës i është dërguar një letër e dytë, duke e paralajmëruar atë se, nëse nuk ofron asnjë informatë dhe dokumente, Gjykata do të kuptojë se ai nuk ishte më i interesuar të procedojë me kërkesën e tij. Gjykata më tej vëren se parashtruesi nuk i është përgjigjur letrës së dytë.
35. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se "*kërkesa*" e lartpërmendur nuk e kalon pragun minimal që të konsiderohet si kërkesë, me të cilën çështja e pretenduar është dashur të ngrihet. Për më tepër, Gjykata më tej konsideron se është e

ligjshme të supozohet se parashtruesi nuk është më i interesuar për procedim të mëtejshëm të kërkesës e tij.

36. Përveç kësaj, nga mënyra se si “kërkesa” është parashtruar, mund të shihet, me qasje të rreptë, si abuzim i së drejtës për t’u ankuar. Gjykata Kushtetuese është e detyruar me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, i cili parasheh *“Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”*.
37. Në të vërtetë, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut, përcaktoi se *“çdo sjellje e parashtruesit e cila është qartazi në kundërshtim me qëllimin e të drejtës së kërkesës individuale, siç parashihet në Konventë, dhe që e pengon funksionimin e mirëfilltë të Gjykatës apo zhvillimin e mirëfilltë të procedurës para saj përbën abuzim të drejtës së kërkesës”* (shih, Mirolubovs dhe të tjerët kundër Lituanië*, paragrafët 62 dhe 65).
38. Megjithatë, Gjykata konsideron që në këtë fazë nuk këshillohet të miratohet një qasje e tillë e rreptë. Megjithatë, është me rëndësi që parashtruesi ta dijë këtë, pasi duket se e ka keqkuptuar rolin e Gjykatës Kushtetuese dhe natyrën e kornizës së punës së drejtësisë kushtetuese, siç përcaktohet në Kushtetutë, në Ligj dhe në Rregullore të punës.
39. Si përmbledhje, Gjykata arrin në përfundim se nuk ka rast apo kontest për t’u shqyrtuar në këtë “kërkesë” dhe, rrjedhimisht, duke mos pasur asnjë arsye për të vazhduar më tej, në pajtim me rregullin 32 (4) të Rregullores, duhet hedhur poshtë.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 32 (4) të Rregullores së punës, më 7 shkurt 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA HEQË NGA LISTA kërkesën;
- II. T'UA komunikojë këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendimin në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 paragrafin 4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani